

ת"פ 33638/01/15 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד אלברט טוברטי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33638-01-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' בזרי ואח'
תיק חיצוני: 2637/14

בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה
מאשימה מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז - פלילי ע"י עוה"ד
מירית נוימן

נגד
נאשמים

2. אלברט טוברטי ע"י עוה"ד אורי בראונר

החלטה לגבי נאשם 2

1. כנגד נאשם 2 (להלן: **הנאשם**) ונאשם נוסף בשם אשר בזרי (להלן: **בזרי**), הוגש כתב אישום אשר מייחס להם את ביצוען של העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 25 ו-405 רישא לחוק העונשין.

2. להלן עובדות כתב האישום:

א. עובר ליום 10.8.14, החליט אשר לעבור מבחן רישוי עיוני בנהיגה (להלן: **מבחן התיאוריה**) וזאת לאחר שנבחן בעברו מספר פעמים ונכשל. במועד שאינו ידוע למאשימה, בין התאריכים 10.8.14 ו-18.8.14, קשרו הנאשם, בזרי ואדם בשם אבי דואונל (להלן: **אבי**) ואחרים, קשר לפיו אדם אחר יעבור מבחן תיאוריה כשהוא מציג עצמו במרמה תחת זהותו של בזרי.

ב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין התאריכים 14.8.14 ל-18.8.14, נפגש בזרי עם אבי וסיכם עמו כי יעביר לידיו סך של 9,000 ₪, בתמורה לכך שאחר יבחן במבחן התיאוריה ויציג עצמו במרמה תחת שמו של בזרי.

ג. במסגרת הקשר ולשם קידומו, מסר בזרי לנאשם מעטפה (להלן: **המעטפה**) ובה 9,000 ₪, עמוד 1

תעודת זהות הנושאת את שמו של בזרי (להלן: **תעודת זהות**) וטופס בקשה להיבחן במבחן התיאוריה הנושא את שמו של בזרי (להלן: **טופס הבקשה**).

ד. במסגרת הקשר שנרקם בין הנאשם לבזרי, העביר הנאשם את המעטפה לידיו של אבי אשר העבירה לידיו של אחר והכל במטרה שאדם אחר יבחן במבחן התיאוריה, בשמו של בזרי במרמה.

ה. ביום 18.8.14, הגיע אפרים ברמלי לסניף מבחני התיאוריה במודיעין כשהוא נושא עמו את תעודת הזהות וטופס הבקשה להיבחן ואשר נושאים את שמו ופרטיו של בזרי.

3. המאשימה והנאשם הגיעו להסכמה דיונית לפיה המסמכים שסומנו כ- 1/ת עד 9/ת, יוגשו בהסכמה מבלי להעיד את העדים שנוגעים לראיות אלה. מטעם המאשימה העיד עד אחד בלבד והוא אבי ולאחר מכן המאשימה הצהירה: "אלו עדיו".

4. הנאשם טען "אין להשיב לאשמה" ולכן יש לזכותו. החלטה זו מתייחסת לטענה האמורה.

5. בטרם שאדון לגופו של עניין בראיות שהובאו על ידי המאשימה, מן הראוי להבהיר מהו סף הראיות הנדרש מהמאשימה על מנת שתידחה הטענה של "אין להשיב לאשמה". ב-ע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' כחלון** פ"ד לב(1) 170, 179-180 (1977) (להלן: עניין **כחלון**), כבוד השופט שמגר (כתוארו דאז), ציין את הדברים הבאים:

"בית המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו **ראיות בסיסיות, אם כי דלות**, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט העליון ב- ע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם."

(ההדגשה לא במקור)

6. הדעה המקובלת היא שעל המאשימה להביא ראיות ברמה של "**ראיות לכאורה**" (עניין **כחלון**, עמ' 180; ע"פ 405/80 **מדינת ישראל נ' שדמי** פ"ד לה(2) 757, 761-762 (1981); ע"פ 1524/93 **מיכאלשווילי נ' מדינת ישראל** פ"ד מח(2) 650, 655-656 (1994)). כמו כן, בית המשפט גם לא נדרש להביע עמדה בשאלת מהימנות העדויות שהוצגו בפניו (ע"פ 8418/99 **ישפאר חברה אלקטרונית למסחר בע"מ נ' אל-רז ג'ניס מסחר (1992) בע"מ** [פורסם בנבו], פסקה 6

להחלטתו של כבוד הנשיא ברק (22.12.99).

7. הנני קובע שלעניין העבירה של קשירת קשר לביצוע עוון קיימות ראיות לכאורה והדבר עולה בבירור מתוך הצלבת הדברים שנאמרו בהודעתו של הנאשם בחקירה מיום 21.8.14 (ת/1, ש' 16-44) יחד עם עדותו של אבי בבית המשפט (פרוט' מיום 1.5.16, עמ' 20 ש' 28 - עמ' 21 ש' 2). משתי העדויות הללו עולה התמונה הלכאורית שלהלן: הנאשם ידע שבזרי לא הצליח לעבור את מבחן התיאוריה ולכן הפגיש בינו לבין אבי כדי שהאחרון ידאג שאדם אחר יעשה את מבחן התיאוריה במקומו; בנוסף, הנאשם ידע כי בזרי סיכם עם אבי שתמורת סך של 9,000 ₪ אדם אחר יעשה את מבחן התיאוריה במקומו; כמו כן, הנאשם קיבל לידי מעטפה מבזרי על מנת להעבירה לידי אבי, וזאת במסגרת קידום ההסכם שבין אבי לבזרי שאדם אחר יעשה את מבחן התיאוריה במקומו של בזרי.

8. ללמדך, שהנאשם היה מודע, וזאת ברמה של ראיות לכאורה, אודות מעשה המרמה שעליו סיכמו בזרי ואבי. אילולא הנאשם, בזרי לא היה נפגש עם אבי, ולמעשה, הנאשם היה חוליית הקישור ביניהם. העובדה שמחומר הראיות שהוצג בפני לא עלה שלנאשם צמחה טובת הנאה היא לא רלבנטית לעניין העבירה של קשירת קשר לביצוע עוון. יש לציין גם כי מהראיות שהוצגו בפני עולה שאכן הגיע למשרד הרישוי אדם עם תעודת הזהות של בזרי וטופס הבקשה, על מנת להיבחן במקומו (ראו דו"חות הפעולה ת/5 - ת/9, שהוגשו בהסכמה).

9. די בכל מה שנאמר עד כה על מנת לקבוע, ברמה של ראיות לכאורה, שהנאשם היה חלק מקשירת הקשר לצורך ביצוע העבירה של קבלת דבר במרמה על ידי בזרי. בשלב זה, בית המשפט אינו נדרש לדון בשאלה אם הוצגו מספיק ראיות לצורך הרשעה בדיון.

10. בא כוח הנאשם טען שקיימות סתירות בין דבריו של אבי בבית המשפט לבין הגרסה שמסר בחקירה (נ/3). כאמור, בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לשאלת מהימנותם של עדים או משקל עדותם ולכן אינני מוצא צורך לדון בתקפותה של טענה זו.

11. לגבי עבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה, מאחר וקבעתי שקיימות ראיות לכאורה לעניין העבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, ממילא יש לדחות את הטענה של "אין להשיב לאשמה" וכתב האישום ממשיך לעמוד בעינו. בנסיבות אלה, לא מצאתי צורך לדון בטענה שלא מתקיימות ראיות לכאורה לעניין העבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה. בשלב הסיכומים, בתום פרשת ההגנה, הנאשם יוכל להעלות את טענותיו לעניין זה.

12. בנסיבות אלה, הטענה של "אין להשיב לאשמה" נדחת.

13. המזכירות תשגר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ו, 10 מאי 2016, בהעדר הצדדים.